

20. august 2021

EM 2021/162

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende beslutningsforslag til Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartut beslutning om, at pålægge Naalakkersuisut at oprette en forsøgsordning fra 1. august 2022, hvor musikere kan søge op til 10.000 kr. i støtte til leje af indspilningsstudie. Støtteordningen skal bestå af tilskud på i alt 300.000 kr. fordelt over 2 år, med henblik på at fremme musikproduktion i Grønland. Erfaringerne skal anvendes til at vurdere potentialet for musikeksport og kunstnerisk udvikling.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Begrundelse

Hvad er musikerens største ønske med sin musik? Det er at kunne spille for folk og at kunne udgive musik. I dag er det næsten umuligt at udgive eget musik i Grønland, hvis man ikke allerede er kendt, eller har en anden musikstil.

Produktion af kunstneriske musikværker er minimal i Grønland. Vi grønlandere har jo mere smag for at købe musik, der er genkendeligt og behageligt at lytte til. Dermed bliver det oftest det eneste der kan betale sig at producere.

Alternativ musik er meget populær i mange dele af verden. Man anser komponister og digtere der beskæftiger sig med kunst inden for musikverdenen, som dem der har succes uden for hjemlandet, eksempelvis fra Færøerne, Island og i Danmark.

Vi skal blive i stand til at kunne konkurrere mod andre lande og dette indebærer og kræver, at vi ikke viger fra at opkvalificere, samt yde støtte til udviklingen af musikverdenen i Grønland. Det er på tide at vi ikke længere betragter musik som en hobby, men snarere som et erhverv og udvikler produktionen af denne som eksport.

Vi har så mange dygtige og talentfulde musikere i landet - en kraft vi endnu ikke udnytter godt nok. Vi ønsker at vide hvordan vi kan gøre måden vi yder støtte på bedre, og mere bredt, så musikere der ellers ikke ville have fået støtte af de eksisterende ansøgningspuljer, såsom de kulturelle midler, og dem som

ikke kommer igennem nøglehullet til at kunne få deres musik produceret og udgivet, gennem meget få produktionsselskaber vi har her i landet.

Den største musikproduktionselskab har mulighed for at søge støtte til at gennemføre deres produktioner. Disse indspilninger er baseret på kvalitet, et etableret lydstudie, og gode teknikere, der i alt er meget omkostningstunge. Selv med den støtte de modtager, er det lige akkurat rentabelt at producere musik. Men det er meget få kunstnere der kommer igennem nøglehullet og får lov til at udgive deres musik derfra.

Det er en kendsgerning blandt musikere at det er næsten umuligt at få støtte gennem de kulturelle midler. Det er også relativt svært at få støtte fra Koda, da der er så mange ansøgere hvert år, og kun 100.000kr om året.

Det er også en kendsgerning for alle musikere her i landet at det ikke kan betale sig, eller gøre nytte at registrere sig som erhvervsdrivende og have CVR nr. Ingen musikarrangører vil lade musikere bruge deres CVR numre. For det andet giver det heller ingen mening at have CVR som band, da alle bands har musiker udskiftninger, og det giver heller ingen mening at alle musikere har deres egen CVR nummer, ellers skulle en arrangør modtage 7 fakturaer hvis der er 7 i bandet.

Det eneste musikere kan bruge CVR til, er hvis de skal ansøge i den store pulje til landbaseret erhverv. Men denne pulje er beregnet til dem der har store projekter i gang og skal bruge større summer til at promovere, og turnere hele verden, hvis man tænker på musikernes side.

Det er også en kendsgerning blandt musikere at man har hårdt brug for støtte mulighed til mindre produktioner. Mikro støtte af en art, der yder støtte på omkring 10.000 kr. Det ville kunne dække teknikerens honorar, eller leje og indspilning lokalt i sin by eller bygd. Det kunne også være leje af et lokale til at indspille trommerne, eller bare for at betale for mix og master. Der er også mange andre omkostninger forbundet med indspilning af musik, der er essentielle hvis det skal udgives. Det er såsom, betale de digitale musikmedier når man uploader, f.eks. iTunes, Spotify, eller for den sags skyld tryk af fysiske plader.

Der findes mange små musikstudier i hele kysten. Hvis disse får nemmere mulighed for at kunne få støttebevilling, vil de også kunne indspille de lokale musikere. For de som har et musikstudie, vil dette give dem mere mulighed for at have deres beskæftigelse som erhverv, hvor flere musikere dermed også får bedre mulighed for at udgive deres musik.

Imens det bedst kan betale sig at udgive ”musik som grønlændere kan lide at lytte til”, vil det ellers åbne op for muligheder af udgivelse af andre nye musikgenre, som reelt ville kunne skabe sig et større lytterskare internationalt.

Lad mig understrege- der er næsten ingen indtægter i indspilning og udgivelse af musik for musikere i dag. Dog kan der være indkomster i forbindelse med afholdelse af koncerter, efter udgivelse af musik som anerkendes og har interesse. Der er dog kun få, som kan drive musik som erhverv.

Vi skal også huske på at salg af fysiske cd'er er døende. Der sælges meget få cd'er i dag end for nogle år siden, udover stor piratkopiering, er det i takt med teknologien, internettet og streaming og download af musik bliver mere og mere udbredt. Derfor er det meget svært at indspille noget der ikke giver underskud.

Så kunne man så fristes til at spørge: "Hvorfor så ikke bare bruge de digitale medier i stedet for cd'er?", jo, cd'en er i dag stadigvæk den eneste der kan dække omkostningerne til en produktion, da en streaming af en sang på f.eks. spotify giver 0,04 cent. Dvs. 0,0004 amerikanske dollars pr. sang. Dvs. Omkring 0,003 kroner for hver gang en sang bliver afspillet. Hvis man så skal dække indspilningsudgifter for f.eks. 10.000kr ved at udgive på Spotify, så skal sangen streames mere end 3 mio gange før den har dækket udgifterne. Hvis man har indspillet for 100.000 kr, studietid, tekniker, coverart, mix og master, så skal en sang streames 33 mio gange før den endelig har dækket udgifterne.

Derfor er det en stor dilemma musikerne befinder sig i, især for de grønlandske kunstnere. Derfor ville det gavne gevaldigt hvis man opretter en særlig mikrostøtte, der vil åbne op for mange forskellige arter af musik som ellers ikke ville komme igennem nåleøjet ift. de eksisterende former for støtte vi har i dag, og indspilning hos de eksisterende produktionsselskaber, samt en befolkning på under 60.000 der godt kan lide at høre god gammeldags musik.¹ Især når vi i dag globalt set har en kæmpe forbrugergruppe der ikke vil betale for at høre musik. Selv om man har øvet sig hele livet, skrevet sange gennem mange år, indspillet og har betalt en stor del af produktionen selv, så tænker forbrugerne at sangene er en "gave" til samfundet.

Ved oprettelse af en ny form for bevillingsform af støtte, vil dette give anledning til at de små erhvervsdrivende med musikstudier får bedre muligheder for at drive deres beskæftigelse, således det bedre vil kunne betale sig.

Ved at gøre dette, vil det i fremtiden skabe internationalt kendte grønlandske musikere, og i øvrigt være til gavn for at opretholde landets økonomi, både indenfor turisme, arbejde og skattemæssigt. Det er ikke rimeligt at se kunst som blot en kilde til omkostninger, når det giver så meget tilbage. I andre højt udviklede lande er det en tydelig faktor, at støtte til kunst og musik er stor, hvilket resulterer i at musikindustrien er stor og dermed giver beskæftigelsesmuligheder og indtægter.

¹ <https://da.uni.gl/media/259711/den-groenlandske-musikbranche-under-forandring.pdf>

I og med at der er milliarder af mennesker i verden, kan vi kun forestille os at vore musikere også vil få muligheder for at bidrage til landet, hvis bare én af dem bliver verdenskendt, og ikke kun skal forsørge sig selv. Når en fisk fiskes op og sælges, er det kun én enkelt indtægt. Det samme gør sig gældende med sten og andre råstoffer. Derimod vil en melodi have en evig eksistens, og kan til enhver tid genafspilles. Komponisten og digteren herom, er som en flod, der aldrig løber tør. Det er dem, som vi bør give meget mere støtte til.

Ved netop at gøre det muligt at give en mindre og nem mikrostøtteordning på såsom kr. 10.000, vil personen kontakte det lokale musikstudie, og dermed realisere udgivelsen. Vi fra det offentlige må være medansvarlige og give støtte, således det også vil kunne fremme erhvervslivet og musikverdenen.

I dag findes der ikke muligheder for en sådan støtteordning i finansloven eller i den gældende kulturlov. Derfor vil tiltaget ikke kunne igangsættes med hjemmel i kulturloven. Da man som princip ikke bør lovgive gennem finansloven, finder Atassut, at en forsøgsordning vil være en god måde at danne konkrete erfaringer på, inden eventuelle permanente løsninger foreslås.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forsøgsordningen vil koste 300.000 kr. fordelt over to år. Det anslås at skulle kræve ½ årsværk, for hvert år forsøgsordningen skal køre, for en AC Fuldmægtig at administrere opgaven og til opstarten, Dvs. 500.000 kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Hensigten er at mange flere producere og udgive musik. Målet er at flere kan begynde at spille jobs og skabe mere aktivitet. Hensigten er også at indspilningsstudier rundt i kysten vil få flere opgaver.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.